Lietas arhīva Nr. 1A-0122-20/34
ECLI:LV:RVPT:2020:0408.1A30061519.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2020.gada 8.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Prudņikovs
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ iesniegto sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019.gada 21.augusta lēmumu Nr.30.7-22.11/3782.

Aprakstošā daļa

2019.gada 15.janvārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BS007046 par to, ka /pers. A/ ir pārkāpis Maksātnespējas likuma 60.panta trešo daļu un 57.panta pirmās daļas 5.punktu un ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kurš paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 166.^{35} pantā. Konstatēts, ka /pers. B/ SIA valdes priekšsēdētājam /pers. A/ līdz 2018.gada 9.novembrim bija jānodrošina minētā uzņēmuma maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšana tiesā vai jānomaksā nodokļu parāds, kas netika izdarīts.

2019.gada 4.jūlijā Valsts ieņēmumu dienesta amatpersona pieņēma lēmumu Nr. 14G/BS007046, ar kuru tika nolemts par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 166.^{35} pantā, piemērot /pers. B/ SIA valdes priekšsēdētājam /pers. A/ naudas sodu EUR 310, atņemot /pers. A/ tiesības ieņemt personālsabiedrības lietveža, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgā biedra, kapitālsabiedrības valdes locekļa, kapitālsabiedrības padomes locekļa, prokūrista, parastā komercpilnvarnieka, pārstāvja filiālē, komercsabiedrības likvidatora, sabiedrības kontroliera, revidenta amatus uz vienu gadu.

Sūdzības iesniedzējs pārsūdzējis 2019.gada 4.jūlija Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas pieņemto lēmumu Nr. 14G/BS007046.

2019.gada 21.augustā Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. pieņēma lēmumu Nr.30.7-22.11/3782, ar kuru tika nolemts atstāt negrozītu 2019.gada 4.jūlija Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas pieņemto lēmumu Nr. 14G/BS007046, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt. Lēmums pamatots ar sekojošo.

/pers. B/ SIA nokavētos nodokļu maksājumus nav samaksājusi, tos nav bijis iespējams piedzīt, tādējādi konstatējama Maksātnespējas likuma 57.panta pirmās daļas 5.punktā noteiktā pazīme – parādnieks ilgāk nekā divus mēnešus nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš.

Konstatējot, ka ir izveidojušies nokavētie nodokļu maksājumi, parādniekam bija pienākums tos nomaksāt, vai iesniegt tiesā pieteikumu par maksātnespējas procesa uzsākšanu atbilstoši Maksātnespējas likuma 60.panta trešajai daļai. Komercsabiedrības vadītājs ir atbildīgs par Maksātnespējas likuma 60.panta trešajā daļā paredzētā pienākuma izpildi.

Par parādnieka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanu likumā noteiktajos gadījumos pie administratīvās atbildības saucama juridiskās personas amatpersona – valdes loceklis.

Saskaņā ar komercreģistra datiem no 01.03.2011. līdz 10.04.2019. /pers. A/ bija komercsabiedrības valdes loceklis. /pers. A/ nav izpildījis Maksātnespējas likuma 60.panta trešajā daļā paredzēto pienākumu, tādējādi ir konstatējams administratīvais pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta LAPK 166.^{35} pantā.

Konstatēts, ka /pers. A/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierāda lietā gūtie pierādījumi.

Secināts, ka pārsūdzētajā lēmumā ir izvērtēti visi lietas materiāli kopumā un konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāvs un pie administratīvās atbildības saucamās personas vaina.

Tāpat secināts, ka /pers. A/ sūdzībā ietvertie argumenti nav pamats pārsūdzētā lēmuma grozīšanai vai atcelšanai.

Secināts, ka minētais lēmums ir pieņemts, ievērojot LAPK 32.panta prasības.

Lietā ir konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis atbilstoši 34.panta pirmās daļas 1.punktam, savukārt atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatējami.

VID ieskatā ir iestājušies priekšnosacījumi, kas ir objektīvs pamats papildsoda – tiesību atņemšana ieņemt noteiktus amatus uz vienu gadu – piemērošanai, proti, ar naudas sodu vien netiek panākts mērķis, kuru izvirzījis likumdevējs, paredzot atbildību par šādu pārkāpumu.

Iestāde uzskata, ka nav pamata pārsūdzētā lēmuma atcelšanai vai grozīšanai.

2019.gada 25.septembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019.gada 21.augusta lēmumu Nr.30.7-22.11/3782.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lēmumu uzskata par nepamatotu, nelikumīgu un pārsūdz to pilnā apmērā sekojošo iemeslu dēļ.

Lēmumā nav pienācīgi izvērtēti lietas faktiskie apstākļi un nav ņemti vērā LAPK 244.panta nosacījumi.

Amatpersona apzināti atstājusi bez ievērības virkni faktu, kuru pārbaude būtu nepieciešama, kā arī nepareizi interpretējusi /pers. A/ pārkāpumu.

Nav ievērots samērīguma princips.

/pers. A/ lūdz atcelt 2019.gada 4.jūlija Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas pieņemto lēmumu Nr. 14G/BS007046, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019.gada 21.augusta lēmumu Nr.30.7-22.11/3782 un izbeigt administratīvo lietu.

Tā kā /pers. A/ nav lūdzis lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Pārbaudot lietas materiālus, izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība ir noraidāma.

LAPK 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 60.panta trešo daļu parādniekam ir pienākums nekavējoties iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu, ja pastāv kāda no šā likuma 57.panta pirmās daļas 5., 6. vai 9.punktā minētajām juridiskās personas maksātnespējas procesa pazīmēm. Ja pastāv šā likuma 57.panta pirmās daļas 5.punktā minētā pazīme, parādniekam ir pienākums iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu gadījumos, kad nav noslēgta vienošanās ar kreditoriem vai nav ierosināta tiesiskās aizsardzības procesa lieta.

Saskaņā ar minētā likuma 57.panta pirmās daļas 5.punktu parādniekam piemēro juridiskās personas maksātnespējas procesu, ja parādnieks ilgāk nekā divus mēnešus nav nokārtojis parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš.

Saskaņā ar LAPK 166.^{35} pantu par parādnieka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanu likumā paredzētajos gadījumos — uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai valdes loceklim no divsimt astoņdesmit līdz septiņsimt *euro*, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

LAPK 289.^{13}pantā noteikts, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019.gada 21.augusta lēmumā Nr.30.7-22.11/3782 ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai, tādēļ atkārtots tiesas argumentu izklāsts spriedumā netiek sniegts, kā to paredz LAPK 289.^{13}panta trešās daļas nosacījumi.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka iestādes lēmumā nav pienācīgi izvērtēti lietas faktiskie apstākļi un nav ņemti vērā LAPK 244.panta nosacījumi.

Tiesa uzskata minēto iebildumu par nepamatotu.

Saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa konstatē, ka iestādes lēmumā pienācīgi izvērtēti visi lietas faktiskie apstākļi, kā arī pierādījumi novērtēti atbilstoši LAPK 244.pantam.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka iestāde atstājusi bez ievērības virkni faktu, kuru pārbaude būtu nepieciešama, kā arī nepareizi interpretējusi /pers. A/ pārkāpumu.

Tiesa uzskata minēto iebildumu par nepamatotu.

Sūdzības iesniedzējs nav norādījis kādus faktus iestāde atstājusi bez ievērības. Tiesa uzskata, ka iestāde savā lēmumā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrojusi administratīvā pārkāpuma lietas apstākļus.

Tiesa atzīst, ka administratīvais pārkāpums kvalificēts pareizi un /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 166.^{35} pantā, pierādīta ar sekojošiem līdzekļiem: VID administratīvo pārkāpuma protokolu BS Nr.007046, VID brīdinājumu par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu, izdruku no Maksātnespējas reģistra, VID aktu par piedziņas neiespējamību, VID lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, izdruku no VID Nodokļu informācijas sistēmas uz 29.05.2018., izdruku no VID Nodokļu informācijas sistēmas uz 17.09.2019.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka iestādes lēmumā nav ievērots samērīguma princips.

Tiesa uzskata minēto iebildumu par nepamatotu.

Atbilstoši samērīguma principam labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam.

Komerclikuma 169.panta pirmā daļa nosaka, ka valdes loceklim savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam.

No LAPK 166.^{35} panta izriet, ka par minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu tiek piemērots pamatsods - naudas sods, kā arī papildus varētu tikt piemērots papildsods - tiesību atņemšana ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās.

Saskaņā ar LAPK 29.^{1} pantu tiesības ieņemt noteiktus amatus var atņemt uz laiku no viena gada līdz trim gadiem. Lēmumā norāda amatus, kurus personai ir aizliegts ieņemt.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

No Lursoft datu bāzes redzams, ka /pers. A/ bija /pers. B/ SIA valdes priekšsēdētājs laika posmā no 01.03.2011. līdz 09.04.2019.

/pers. A/, būdams /pers. B/ SIA valdes priekšsēdētājs, nav iesniedzis komercsabiedrības maksātnespējas procesa pieteikumu arī pēc VID amatpersonas brīdinājuma, secināms, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir konstatējams atbildību pastiprinošs apstāklis atbilstoši LAPK 34.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem.

/pers. A/ atbildību mīkstinoši apstākļi saskaņā ar LAPK 33.pantu administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatēti.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. B/ SIA nokavēto nodokļu maksājumu apmērs (EUR 16770,12) ir ievērojams un tādējādi valsts budžetam ir nodarīts kaitējums lielā apmērā.

Lietā konstatēti apstākļi liecina par /pers. A/ kā valdes locekļa vieglprātīgu attieksmi pret normatīvajos aktos noteikto prasību ievērošanu.

Tiesa pievienojas iestādes viedoklim, ka šajā konkrētajā gadījumā labums, ko sabiedrība iegūs ar ierobežojuma, kas izriet no administratīvā naudas soda EUR 310 piemērošanas un papildsoda, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās, piemērošanas, ir lielāks nekā sūdzības iesniedzēja tiesību vai tiesisko interešu aizskārums.

Tiesa nekonstatē apstākļus, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši LAPK 239.pantam. Tāpat tiesa nekonstatē apstākļus iestādes lēmuma atcelšanai atbilstoši LAPK 289.^{12}panta pirmajai daļai.

Rezumējot teikto, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības pamatoti, apstrīdētais lēmums ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ iesniegto sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2019.gada 21.augusta lēmumu Nr.30.7-22.11/3782 noraidīt.

Spriedumu pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, 10 darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.